

foreflaae den ældste Halvdel Lønnet med 2000 Rd., den yngste med 1600 Rd., og skal af Hensyn til at der neppe er tilstrækkelig Grund til at stille Overlægerne bedre end Overintendanterne, foreflaae en tilsvarende Ændring i Overintendanternes Lønninger.

13) Udvalget anseer det ikke for heldigt, at Officianterne lønnes med en for hver Stilling fastsat Gage, men maa anbefale, at de erholde en fælles Begyndelsesgage, 700 Rd. og en fælles Slutningsgage, 1000 Rd., saaledes at den ældste Fjerdedel af dem faaer 1000 Rd., den næste 900 Rd., den næste 800 Rd. og den yngste 700 Rd. Undtagelse herfra synes kun at burde gjøres med Rustmesteren og Probermesteren, som bør være Mænd med en særlig teknisk Dannelse. For disse foreflaaes en Begyndelsesgage af henholdsvis 1200 og 1000 Rd., som stiger med 200 Rd. for hver 5 Aars Tjeneste i Stillingen til henholdsvis 1600 og 1400 Rd.

14) I Krigsministerens Skrivelse til Udvalget af 16de Mai anføres, foruden hvad ovenfor under Nr. 7 er anført, Følgende:

„I Forbindelse med Foranstaaende skal man tillige, forsaavidt det i foransførte Lovudkast blandt Andet hedder i § 26: „Garnisonspræsten i Citadellet Frederikshavn, der tillige har det geistlige Tilsyn med Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn, lønnes med 600 Rd. aarlig“ anmode om, at det ærede Udvalg vilde optage et Ændringsforslag, ifølge hvilket den citerede Passus vil komme til at lyde som følger:

„Garnisonspræsten i Citadellet Frederikshavn lønnes med . . . 400 Rd. aarlig“ medens der efter den følgende Post om Organisten og Cantoren sammesteds bliver at indstykke følgende Passus:

„En Catechet ved Garnisonkirken, som besørger det geistlige Tilsyn ved Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn, lønnes med 200 Rd. aarlig“.

Motiverne til dette Ændringsforslag ere følgende:

Ministeriet er blevet opmærksomt paa, at Vedtagelsen af det oprindelige Forslag, hvor efter den geistlige Forsorg ved Garnisonshospitalet skulde overgaae fra de Geistlige ved Garnisonkirken til Præsten i Citadellet Frederikshavn, vilde kunne afføde forskjellige Inconvenienter, navnlig forsaavidt Garnisonshospitalet maa ansees at henhøre under Garnisonsmenigheden. Ministeriet har derfor maattet ansee det rigtigst at lade dette Forhold bestaae uforandret, dog saaledes, at der for den her omhandlede Virksomhed, hvorfor der hidtil har været ydet en Godtgjørelse af 300 Rd. aarlig, ved Lønningsloven kun normeres et Bedelag af 200 aarlig.

Imod dette Forslag vides Intet at erindre.

15) Ved det i § 27 stillede Forslag, at samtlige Officerer og øvrige militære Embedsmænd fritages for Erlæggelse af Bestallingsgebyrer og Forbedringsgage til Krigshospitalskassen, bemærkes kun, at til Erlæggelsen af Forbedringsgage er knyttet fritagelsen for at betale visse kommunale Afgifter i Kjøbstæderne, som altsaa fremtidig maa bortfalde. Udvalget har modtaget følgende Fremstilling af de denne Sag vedrørende Forhold:

„Officerer og andre militære Embedsmænd, hvis Gager ere opførte i Krigsministeriets Budget, eller som ere affledigede med Pension, ere, forsaavidt de ikke have faste Egenomme eller anden privat Formue, ifølge forskjellige Bestemmelser, navnlig Rescript af 5te Februar 1734 § 1, Resolution af 12te Mai 1810 (Cancellistrivelse af 26de f. M.) 22de September 1820 (Cancellistrivelse af 11te November f. M.) og 28de Marts 1821 (Cancellistrivelse af 14de April f. A.) fritagne for at betale Afgifter til Fattigvæsenet, Skole-